

KRO Vilhunen Jarmo

03.05.2007
EI JULKINEN

Eduskunta
Suuri valiokunta

Viite
KOM(2006) 868 lopullinen
Asia

Ehdotus neuvoston asetukseksi sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välillä Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä

U/E-tunnus:

EUTORI-numero: EU/2006/1824

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti eduskunnan suurelle valiokunnalle tiedoksi ehdotus neuvoston asetukseksi (asiakirja KOM(2006) 868 lopullinen).

Osastopäällikön sijaisena,
Kalastusneuvos

Markku Aro

Kalatalousylitarkastaja

Jarmo Vilhunen

LIITTEET Muistio ja asetusehdotus suomeksi ja ruotsiksi

Asiasanat	kalastus
Hoitaa	MMM
Tiedoksi	ALR, EUE, UM, VM, VNEUS, YM

Asiakirja
KOM(2006) 868 Lopullinen (22.12.2006)
EU/2006/1824

**EHDOTUS NEUVOSTON ASETUKSEKSI SOPIMUKSEN TEKEMISESTÄ EUROOPAN
YHTEISÖN JA VENÄJÄN FEDERAATION HALLITUKSEN VÄLILLÄ ITÄMEREN
KALASTUSTA JA ELOLLISTEN LUONNONVAROJEN SÄILYTTÄMISTÄ KOSKEVASTA
YHTEISTYÖSTÄ**

1. Yleistä

Euroopan yhteisö on jo pitkään pyrkinyt pääsemään Venäjän federaation kanssa laajaan maantieteellisesti kattavaan kalatalousalaa ja kalavaroja koskevaan puitesopimukseen. Sopimusneuvotteluja on käyty 1990 –luvulla ja 2000 -luvulla lähes vuosittain. Neuvottelut ovat yleensä päättyneet Venäjän haluttomuuteen tehdä sopimusta. Sopuun pääsemistä ovat myös vaikeuttaneet EU:n eräiden jäsenmaiden kannat, sillä Venäjälle ei ole vastavuoroisesti voitu tarjota pääsyä yhteisön vesialueille ja kalavaroille. Eräillä EU:n jäsenvaltioilla on ollut pyrkimyksiä päästä yksipuolisesti Venäjän kalavaroille Barentsin merelle. EU:n komission tavoitteena on ollut myös sopia alennetuista tullitariffeista kalastustuotteissa.

Gdanskin vuonna 1974 allekirjoitetulla yleissopimuksella on säädelty Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämisestä. Käytännössä yleissopimuksen velvoitteiden täyttämistä varten perustettiin IBSFC (Kansainvälinen Itämeren kalastuskomissio). Vuonna 2004 Latvia, Liettua, Viro ja Puola liittyivät EU:iin. Koska Venäjän federaation vastuulla on vain noin 5 prosenttia Itämeren vesialueista (Kaliningradia ja Pietaria ympäröivillä alueilla) ja koska muut Itämeren vedet ovat EU:n jäsenvaltioiden vesialuetta, yhteisö katsoi, ettei vain kahden sopimuspuolen välinen kansainvälinen yleissopimus ole tarkoituksenmukainen väline kalastuksen hallinnointia koskevien yhteistyövelvoitteiden täyttämiseksi. Sen vuoksi yhteisö sanoutui irti Gdanskin yleissopimuksesta vuoden 2006 alusta. Gdanskin yleissopimuksen soveltaminen päättyi tammikuun 1. päivänä 2007.

Irtisanoutumisen seurauksena yhteisön ja Venäjän välillä ei ole virallista foorumia, jolla voitaisiin käsitellä Itämeren kalastuskysymyksiä. Yleissopimus olisi näin ollen korvattava Itämeren kalastusalan yhteistyötä koskevalla EY:n ja Venäjän kahdenvälisellä sopimuksella. Itämeren kalavarojen hoidon katsotaan toteutuvan paremmin kahdenvälisellä sopimuksella. Sopimuksella voitiin myös koota edelleen voimassa olevat Venäjän federaation hallituksen sekä Viron, Suomen, Latvian, Liettuan, Puolan ja Ruotsin hallitusten kahdenväliset sopimukset yhdeksi kahdenväliseksi sopimukseksi. Suomen hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä solmittiin kahdenkeskinen kalastussopimus vuonna 1994. Sopimusta ei ole kuitenkaan käytännössä sovellettu.

Vuoden 2004 lopussa sovittiin neuvottelujen uudelleen käynnistämisestä. Neuvotteluissa komissio toimi vuonna 2001 neuvoston myöntämän mandaatilla, mutta neuvottelujen kohteeksi rajattiin vain Itämeri ja sen kalavarat. Vuosina 2005 ja 2006 käytiin useita neuvotteluja Moskovassa ja Brysselissä. Neuvottelujen yhteydessä pidettiin useita neuvoston ulkoisen kalastuspolitiikan kokouksia, joissa myös jäsenvaltioiden edustajilla on ollut mahdollisuus ilmaista käsityksiään sopimusluonnoksesta. Lopulta konsultaatioiden tuloksena heinäkuuta 28 päivänä 2006, Suomen puheenjohtajakaudella, komissio parafoi syntyneen Itämeren kalavarojen käyttöä ja luonnonvarojen säilyttämistä koskevan puitesopimuksen. Venäjän federaatio parafoi sopimuksen elokuun 7. päivänä 2006. Sopimus olisi aluksi voimassa kuusi vuotta sen voimaantulopäivästä.

Uuden sopimuksen tarkoituksena on Itämeren kaikkien kalakantojen, kalastuksen kohteena olevien ja niihin liittyvien sekä niistä riippuvaisien kantojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoito. Sopimuksen yhtenä tavoitteena on varmistaa yhteisön ja Venäjän tiiviimpi yhteistyö, joka perustuu oikeudenmukaisen ja molemminpuolisen hyödyn periaatteelle.

2. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Neuvoston asetusehdotus uudesta kalastuspuitesopimuksesta rajoittuu Itämereen (artikla 2). Sopimus mahdollistaa soveltamisalueen laajentamisen myöhemmin, jos molemmat sopimuspuolet sitä haluavat.

Sopimuksessa määritellään sopimusosapuolten tiiviiseen yhteistyöhön liittyvät periaatteet ja menettelyt. Artiklan 4 mukaan sopimuksen tavoitteena on varmistaa, että Itämeren kalakantojen hyödyntäminen luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät olosuhteet. Sopimusosapuolet perustavat yhteistyönsä parhaille käytettävissä oleville tieteellisille lausunnoille ja muille aiheellisille tiedoille, soveltavat tarvittaessa varovaisuusperiaatetta ja sopivat kalastuksenhoitoa koskevan ekosysteemipohjaisen lähestymistavan kehittämisestä (artikla 4).

Artiklan 5 mukaan sopimuspuolet voivat sallia toisen sopimusosapuolen kalastusalusten kalastavan talousalueellaan Itämerellä sekä vaihtaa kiintiöitä Itämerellä vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti. Sopimusosapuolet voivat sopia sekakomiteassa yhteisistä hoitotoimenpiteistä mm. suurimmista sallituista saaliista (TAC) eri kalakannoille ja kalakantojen ryhmille sekä niiden jakamisesta sopimuspuolten kesken. Sopimukseen sisältyy myös mahdollisuus pitkän aikavälin hoitosuunnitelmiin, pyyntiponnistuksen rajoittamiseen ja kalastusteknisiin rajoitustoimiin.

Sopimusosapuolet voivat suorittaa myös itsenäisiä Itämeren kalastusta ja kalavaroja koskevia hoitotoimenpiteitä, jotka eivät saa olla toista osapuolta syrjiviä (artikla 6).

Artikloissa 7-11 on määräyksiä kalastusta koskevien säännösten noudattamisesta, lisenssien myöntämiseen valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevasta yhteistyöstä, tarkastuksista, alusten takavarikoimisesta ja pidättämisestä. Artiklassa 12 määritellään tieteellisen yhteistyön periaatteet ja artiklassa 13 mahdollistetaan yhteistyö

anadromisten (mm. merilohi) ja katadromisten (mm. ankerias) kalalajien suojelu- tai elvyttämistoimenpiteissä.

Sopimuspuolet perustavat sopimuksen tavoitteiden saavuttamista varten Itämeren kalastusta käsittelevän sekakomitean (artikla 14), joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa. Sekakomiteasta tulee tärkeä foorumi, kun on kyse Itämeren kalakantojen tilaa koskevista vuosittaisista tieteellisistä lausunnoista ja kalastuksenhoitoa koskevista neuvoista, joita yhteisö ja Venäjä pyytävät kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES). Näiden tietojen perusteella sekakomitean tärkeimpänä tehtävänä on sopia suosituksista sopimusosapuolille koskien kalastuksen hoitotoimenpiteitä. Tämä tehtävä kuului aiemmin kansainväliselle Itämeren kalastuskomissiolle.

Artiklan 18 mukaisesti sopimuksen tullessa voimaan se syrjäyttää jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation olemassa olevat kahdenväliset kalastussopimukset.

Sopimus on aluksi voimassa kuusi vuotta sen voimaantulopäivästä.

3. Ehdotuksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksella ei ole suoranaisia valtiontaloudellisia vaikutuksia.

3.2. Muut vaikutukset

Neuvoston asetusehdotuksen perusteluissa ja sopimuksen 18 artiklassa todetaan, että kun sopimus tulee voimaan, se syrjäyttää jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation olemassa olevat kahdenväliset kalastussopimukset siltä osin kuin ne koskevat Itämeren merikalastusta. Myöhemmin tulee selvittää tarvitaanko Suomen ja Venäjän federaation välillä 11 päivä maaliskuuta 1994 allekirjoitettu kahdenvälinen kalastussopimus irtisanoa. Sopimus on saatettu voimaan asetuksella Venäjän kanssa tehdyn kalastussopimuksen voimaansaattamisesta (323/1994).

Sopimuksella voidaan arvioida pidemmällä aikavälillä olevan myönteisiä vaikutuksia Itämeren kalavarojen hoidolle ja kalavaroille. Sopimuksella korvataan aiemmin Itämeren kalavarojen säätelyä ja suojelutoimenpiteitä käsitellyt ja Itämeren kalataloudellisen yhteistyön foorumina toiminut Itämeren kansainvälinen kalastuskomissio (IBSFC). On tärkeää, että sopimusosapuolten välinen sekakomitea saadaan käsittelemään Itämeren kalakantojen tilaa koskevat tieteelliset lausunnot ja kalastuksenhoitoa koskevat neuvot sekä muodostamaan niiden perusteella suosituksia sopimusosapuolille.

4. Ehdotuksen käsittelyvaiheet EU:n toimielimissä

Komissio on toimittanut neuvoston asetusehdotuksen sopimuksen tekemisestä EU:n parlamentille ja neuvostolle. Neuvoston sihteeristöstä on ilmoitettu, että käsittely neuvostossa odottaa parlamentin mielipidettä. EU:n parlamentti on ilmoittanut kalatalous-komitean keskustelevan sopimuksesta 11.4.2007. Myös ympäristövaliokunnan mielipidettä on pyydetty. Seuraava mahdollinen kalatalouskomitean kokous on toukokuussa.

5. Kansallinen valmistelu

Ehdotus yhteisön irtisanoutumisesta Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä yleissopimuksesta oli joulukuussa 2004 EU-17 jaostossa, MmVk:ssa ja Suuressa Vk:ssa ja se hyväksyttiin maatalous- ja kalastusneuvostossa 21.–22.12.2004. Neuvosto on hyväksynyt valtuutuksen komissiolle kalastusneuvottelujen käymiseksi Venäjän federaation kanssa maaliskuussa 2001. Mandaatti ei rajoittunut tuolloin kuitenkaan pelkästään Itämereen.

6. Suomen kanta

Suomi kannattaa ehdotettua neuvoston asetusta ja tukee asian joutuisaa käsittelyä ja nopeaa toimeenpanoa yhteisössä.

Dokument

KOM(2006) 868 Slutlig (22.12.2006)
EU/2006/1824

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM INGÅENDE AV ETT AVTAL MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH RYSKA FEDERATIONENS REGERING OM SAMARBETE OM FISKET OCH OM BEVARANDE AV MARINA LEVANDE TILLGÅNGAR I ÖSTERSJÖN

1. Allmänt

Europeiska gemenskapen har redan länge eftersträvat att ingå ett omfattande, geografiskt täckande ramavtal med Ryska federationen, som gäller fiskerinäringens bransch och fisketillgångar. Avtalsförhandlingar har förts nästan varje år på 1990- och 2000-talet. Förhandlingarna har i regel avslutats med att Ryssland inte velat ingå ett avtal. Det har dessutom varit svårt att nå enighet på grund av ståndpunkter som vissa EU-länder har intagit, eftersom Ryssland på ett ömsesidigt sätt inte kunnat erbjudas tillträde till gemenskapens vattenområden och fisketillgångar. Vissa EU-medlemsländer har strävat efter att få ett ensidigt tillträde till Rysslands fisketillgångar vid Barents hav. Europeiska kommissionens målsättning har också varit att komma överens om nedsatta tullavgifter för fiskeriprodukter.

I den år 1973 undertecknade Gdanskkonventionen har man gett bestämmelser om fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten. För att i praktiken förverkliga skyldigheterna i konventionen grundades IBSFC (Internationella fiskerikommissionen för Östersjön). År 2004 anslöt sig Lettland, Litauen, Estland och Polen sig till EU. Eftersom Ryska federationen endast är ansvarig för omkring 5 % av Östersjöns vattenområden (områdena utanför Kaliningrad och S:t Petersburg) och eftersom övriga Östersjöns vatten tillhör EU-medlemsländers vattenområden, ansåg gemenskapen att en internationell konvention mellan endast två avtalsparter inte är en ändamålsenlig mekanism för att förverkliga parternas skyldigheter att samarbeta i fiskeriförvaltningsfrågor. Gemenskapen beslutade därför att dra sig ur Gdanskkonventionen vid ingången av år 2006. Gdanskkonventionen upphörde att gälla den 1 januari 2007.

Efter frånträdandet har det inte funnits ett officiellt forum mellan gemenskapen och Ryssland, genom vilket man skulle kunna diskutera frågorna kring fisket i Östersjön. Konventionen borde således ersättas med ett bilateralt avtal mellan EG och Ryssland om samarbete inom fiskeribranschen i Östersjön. Det anses att fisketillgångarna i Östersjön kan förvaltas bättre genom ett bilateralt avtal. Ett sådant avtal kunde också integrera de nuvarande bilaterala avtalen mellan Ryska federationen och Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen respektive Sverige i ett enda bilateralt avtal. Ett bilateralt fiskeavtal mellan Finlands regering och Ryska federationens regering ingicks år 1994. I praktiken har man dock inte tillämpat avtalet.

I slutet av år 2004 samtyckte länderna till att återuppta förhandlingarna. I förhandlingarna verkade kommissionen år 2001 med ett av rådet beviljat mandat, men föremålet för handlingarna begränsades till enbart Östersjön och dess fisketillgångar. Under åren 2005 och 2006 fördes flera förhandlingar i Moskva och Bryssel. I samband med förhandlingarna hölls flera möten om fiskepolitiken utanför rådet. På mötena har även medlemsländerna fått möjlighet att framföra sina åsikter om avtalsutkastet. Konsultationerna resulterade slutligen i att kommissionen den 28 juli 2006, under Finlands ordförandeskap, paraferade ramavtalet som gäller användning av fisketillgångar och bevarande av de levande tillgångarna i Östersjön. Avtalet paraferades av Ryska federationen den 7 augusti 2006. Avtalet skulle gälla under en första period om sex år från och med dagen för dess ikraftträdande.

Syftet med det nya avtalet är att i Östersjön bevara och hållbart utnyttja och förvalta alla fiskbestånd, därmed förbundna bestånd och bestånd som är föremål för fiske samt bestånd som är beroende av dessa. Ett annat syfte med avtalet är att säkerställa ett nära samarbete mellan gemenskapen och Ryssland på grundval av principen om rättvis och ömsesidig nytta.

2. Det huvudsakliga innehållet i förslaget

Rådets förslag till förordning om ett nytt ramavtal om fiske är begränsat till Östersjön (artikel 2). Avtalet gör det möjligt att en gång i framtiden utsträcka tillämpningsområdet om båda parterna uppfattar detta som önskvärt.

I avtalet fastställs principer och förfaranden för ett nära samarbete mellan parterna. Enligt artikel 4 är syftet med avtalet att säkerställa att utnyttjande av fiskbestånd i Östersjön sker i former som garanterar hållbara ekonomiska, miljömässiga och sociala förhållanden. Parterna skall grunda sitt samarbete på bästa tillgängliga vetenskapliga rekommendationer och på andra relevanta uppgifter. De skall vid behov tillämpa försiktighetsprincipen och skall enas om att utveckla en ekosystemsbaserad fiskeriförvaltning (artikel 4).

Enligt artikel 5 får en part låta fiskefartyg från den andra parten fiska i den förstnämnda partens exklusiva ekonomiska zon i Östersjön. Parterna får utväxla kvoter i Östersjön med varandra i enlighet med ömsesidighetsprincipen. I den gemensamma kommittén kan parterna avtala om gemensamma förvaltningsåtgärder, bl.a. om totala tillåtna fångstmängder (TAC) för olika fiskbestånd och grupper av fiskbestånd samt om tilldelningar till parterna. I avtalet ingår även en möjlighet till långsiktiga förvaltningsplaner, begränsning av fiskeansträngningen och fisketekniska begränsningsåtgärder.

Parterna kan även vidta autonoma förvaltningsåtgärder för fiske och fisketillgångar i Östersjön som inte skall utgöra diskriminering av den andra parten (artikel 6).

I artiklarna 7-11 finns bestämmelser om förenlighet med fiskerilagstiftning, om beviljande av licenser, om samarbete om kontroll och tillsyn, om inspektioner och om bordning och kvarhållande av fiskefartyg. I artikel 12 fastställs principerna om vetenskapligt samarbete, och artikel 13 gör det möjligt att samarbeta vid åtgärder som

syftar till att skydda och återställa anadroma (bl.a. havslax) och katadroma (bl.a. ål) fiskarter.

För att uppnå målen med avtalet inrättar parterna en gemensam kommitté för fisket i Östersjön (artikel 14), som sammanträder minst en gång om året. Den gemensamma kommittén kommer att bli ett viktigt forum för att behandla de årliga framställningarna om vetenskapliga rekommendationer när det gäller tillståndet för fiskbestånden i Östersjön och rekommendationer om fiskeriförvaltning från gemenskapen och Ryska federationen till Internationella havsforskningsrådet (ICES). Utgående från dessa uppgifter är den gemensamma kommitténs viktigaste uppgift att komma överens om rekommendationer för parterna om förvaltningsåtgärder för fiske. Denna uppgift hörde tidigare till Internationella fiskerikommissionen för Östersjön.

Enligt artikel 18 ersätter avtalet samma dag det träder i kraft de nuvarande bilaterala fiskeavtalen mellan medlemsländerna och Ryska federationen.

Avtalet gäller under en första period om sex år från och med dagen för dess ikraftträdande.

3. Förslagets konsekvenser

3.1. Förslagets ekonomiska konsekvenser

Förslaget har inga direkta konsekvenser för statsbudgeten.

3.2. Övriga konsekvenser

Enligt motiveringen i rådets förslag till förordning och avtalets artikel 18 ersätter avtalet samma dag det träder i kraft de nuvarande bilaterala fiskeavtalen mellan medlemsländerna och Ryska federationen i den mån det berör havsfiske i Östersjön. Därför skall man ännu utreda, om det bilaterala fiskeavtalet mellan Finland och Ryska federationen, som undertecknades den 11 mars 1994, behöver sägas upp. Avtalet trädde i kraft med förordning om ikraftträdande av fiskeriavtalet med Ryssland (323/1994).

På lång sikt uppskattas avtalet ha positiva effekter på fisketillgångarna och förvaltningen av fisketillgångar i Östersjön. Avtalet ersätter Internationella fiskerikommissionen för Östersjön (IBSFC) som tidigare behandlat bestämmelser om fisketillgångar och skyddsåtgärder i Östersjön och som fungerat som samarbetsforum för fiskerinäringen i Östersjön. Det är viktigt att den gemensamma kommittén mellan avtalsparterna fås för att behandla vetenskapliga framställningar när det gäller tillståndet för fiskbestånden i Östersjön och rekommendationer om fiskeriförvaltning samt att utgående från dem ge avtalsparterna rekommendationer.

4. Behandlingsskeden för förslaget inom EU-organ

Kommissionen har överlämnat rådets förslag till förordning om att ingå ett avtal till Europaparlamentet och Europeiska rådet. Rådets sekretariat har meddelat att behandlingen i rådet väntar på parlamentets ståndpunkt. Europaparlamentet har meddelat att fiskerikommissionen diskuterar avtalet den 11 april 2007. Även miljöutskottet har ombetts att framföra sin ståndpunkt. Fiskerikommissionens nästa möjliga möte hålls i maj.

5. Nationell beredning

I december 2004 behandlades förslaget till att gemenskapen ska dra sig ur konventionen om fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten i avdelningen EU-17, vid jord- och skogsbruksutskottet och vid stora utskottet. Förslaget godkändes av rådet (jordbruk och fiske) 21-22.12.2004. I mars 2001 antog rådet ett mandat för kommissionen till att driva fiskeförhandlingar med Ryska federationen. Då var mandatet dock inte begränsat endast till Östersjön.

6. Finlands ståndpunkt

Finland understöder den förslagna förordningen och ger sitt stöd för att behandlingen och verkställandet sker snabbt i gemenskapen.

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.12.2006
KOM(2006) 868 lopullinen

2006/0309 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välillä
Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan yhteisö ja Venäjän federaatio neuvottelivat ja tekivät 10.–12. heinäkuuta 2006 sopimuksen Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä. Yhteisö parafoi sopimuksen 28. heinäkuuta 2006 ja Venäjän federaatio 7. elokuuta 2006. Sopimus on aluksi voimassa kuusi vuotta sen voimaantulopäivästä. Sopimuksen hyväksyminen on yhteisön edun mukaista.

Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy asetuksella tämän uuden sopimuksen Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välillä Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä

Yleinen tausta

Venäjän federaation ja yhteisön kahdenvälistä kalastussopimusta koskevat neuvottelut juontavat juurensa silloisen Neuvostoliiton aikaan vuoteen 1977, vähän sen jälkeen kun kalastusta koskevaan lainkäyttövaltaan kuuluva alue oli laajennettu 200 meripeninkulmaan. Vaikka neuvotteluja käytiin tosimielellä vuodesta 1988 lähtien, sopimukseen ei päästy. Vuonna 1997 Venäjän federaatio toi julki aikeensa laajentaa sopimus kattamaan sen kaikki kalastusintressit, eikä se halunnut enää rajata sopimusta koskemaan ainoastaan Itämerta. Neuvosto suostui tähän ja hyväksyi laajennetun valtuutuksen maaliskuussa 2001.

Neuvottelut oli kuitenkin keskeytettävä maaliskuussa 2004, kun kävi ilmi, ettei Venäjän federaatio ollutkaan enää kiinnostunut kaikenkattavan kalastussopimuksen tekemisestä.

Euroopan unionin vuoden 2004 toukokuussa tapahtuneen laajentumisen jälkeen Viro, Latvia, Liettua ja Puola toteuttivat vuoden 2003 liittymisasiakirjan 6 artiklan 12 kohdan mukaisesti tarvittavat toimenpiteet Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yleissopimuksesta (Gdanskin yleissopimus) eroamiseksi joko niiden yhteisöön liittymispäivänä tai niin pian kuin mahdollista sen jälkeen.

Koska Venäjän federaation vastuulla on vain noin 5 prosenttia Itämeren kalavaroista hyvin pienillä Kaliningradia ja Pietaria ympäröivillä alueilla ja koska kaikki Itämeren vedet kuuluvat nyt kansalliseen lainkäyttövaltaan, yhteisö katsoi, että kahden sopimuspuolen välinen kansainvälinen yleissopimus oli epäasianmukainen ja epäsuhtainen väline kalastuksen hallinnointia koskevien sopimuspuolten yhteistyövelvoitteiden täyttämiseksi. Sen vuoksi yhteisö päätti erota Gdanskin sopimuksesta ja toteutti sitä koskevat menettelyt toimittamalla neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2004 päivätyn verbaalinootin Puolan tasavallalle. Tällä hetkellä vain Puola, joka toimitti eroilmoituksensa myöhemmin, ja Venäjän federaatio ovat enää Gdanskin yleissopimuksella perustetun kansainvälisen Itämeren kalastuskomission (IBSFC) jäseniä, ja Puolankin jäsenyys päättyy vuoden 2006 lopussa.

Itämeren kalavarojen hoidon katsottiin toteutuvan paremmin Euroopan yhteisön ja

Venäjän federaation kahdenvälisellä kalastussopimuksella, jonka olisi toistaiseksi rajoitettava Itämereen. Liittymissopimusten mukaisesti tällaisella sopimuksella olisi myös koottava voimassa olevat Venäjän federaation sekä Viron, Suomen, Latvian, Liettuan, Puolan ja Ruotsin kahdenväliset sopimukset yhdeksi kahdenväliseksi sopimukseksi.

Venäjän federaatio sopi neuvottelujen jatkamisesta vuoden 2004 lopussa.

Uusi puitesopimus rajoittuu Itämereen. Venäjän federaatio on katsonut parhaaksi olla laajentamatta sopimuksen maantieteellistä alaa tässä vaiheessa Itämerta laajemmalle. Sopimuksessa on kuitenkin määräyksiä, jotka mahdollistavat laajentamisen myöhemmin, jos molemmat sopimuspuolet sitä haluavat. Sellaisten neuvotteluiden, jotka voisivat johtaa kalastusoikeuksien myöntämiseen venäläisille aluksille Itämeren ulkopuolisilla yhteisön vesillä, aloittamiseen tarvittaisiin kuitenkin uusi tai muutettu valtuutus.

Uuden sopimuksen tavoitteena on varmistaa sopimuspuolten välillä tiiviimpi yhteistyö, joka perustuu oikeudenmukaisen ja molemminpuolisen hyödyn periaatteelle ja jonka tarkoituksena on Itämeren kaikkien hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien ja niistä riippuvaisien kantojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoito. Sopimuksessa on määräyksiä yhteisistä hoitotoimenpiteistä, lisenssien myöntämisestä, säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja muiden kalastusta koskevien säännösten noudattamisesta, valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevasta yhteistyöstä, tarkastuksista, alusten takavarikoimisesta ja pidättämisestä, tieteellisestä yhteistyöstä sekä anadromisista ja katadromisista lajeista. Kun sopimus tulee voimaan, se syrjäyttää jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation olemassa olevat kahdenväliset kalastussopimukset.

Sopimuspuolet perustavat sopimuksen tavoitteiden saavuttamista varten Itämeren kalastusta käsittelevän sekakomitean, joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Ehdotuksen alaa koskevia aiempia voimassa olevia säännöksiä ei ole.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei sovelleta.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Ei merkitystä

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Gdanskin yleissopimuksen soveltaminen päättyy 1. tammikuuta 2007. Uusi sopimus korvaa Gdanskin yleissopimuksen ja syrjäyttää jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation olemassa olevat kahdenväliset kalastussopimukset.

Gdanskin yleissopimuksen 1 artiklan mukaisesti sopimuspuolet ovat läheisessä yhteistyössä tarkoituksenaan säilyttää ja lisätä Itämeren ja Belttien elollisia luonnonvaroja saadakseen optimaalisen saaliin, sekä pyrkivät erityisesti laajentamaan ja koordinoimaan näihin päämääriin tähtääviä tutkimuksia.

Lisäksi Gdanskin yleissopimuksen 9 artiklan mukaisesti kansainvälisen Itämeren kalastuskomission tehtävänä oli koordinoida elollisten luonnonvarojen hoitoa sopimusalueella kokoamalla, yhdistämällä, analysoimalla sekä saattamalla julkisuuteen tilastotietoja, jotka koskevat esimerkiksi saalista, kalastustoiminnan määrää sekä muita tietoja.

Uuden sopimuksen tavoitteena on ylläpitää yhteisön ja Venäjän federaation välistä tiivistä yhteistyötä, joka perustuu oikeudenmukaisen ja molemminpuolisen hyödyn periaatteelle ja jonka tarkoituksena on Itämeren kaikkien hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien ja niistä riippuvaisien kantojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoito.

Tässä tehtävässä Itämeren kalastusta käsittelevästä sekakomiteasta tulee tärkeä foorumi, kun on kyse Itämeren kalakantojen tilaa koskevista vuosittaisista tieteellisistä lausunnoista ja kalastuksenhoitoa koskevista neuvoista, joita yhteisö ja Venäjän federaatio pyytävät kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES). Tämä tehtävä kuului aiemmin kansainväliselle Itämeren kalastuskomissiolle.

Sopimuksen ei ole määrä muuttaa yhteisön Itämeren laivaston nykyistä rakennetta eikä jaettujen kantojen hoitotapaa. Myöskään yhteisön osuutta ICES:lle tieteellisistä lausunnoista maksettavasta maksusta ei ole määrä muuttaa; se on nykyisellään 90,04 % vuosittaisesta määrästä.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Tämän ehdotuksen tavoitteena on tarjota oikeusperusta, jolle Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välinen sopimus Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä voidaan tehdä.

- **Oikeusperusta**

Perustamissopimuksen 37 artikla yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi

toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotus koskee kansainvälisen sopimuksen tekemistä.

Ei sovelleta.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Ehdotus koskee kansainvälisen sopimuksen tekemistä.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

(Explanatory memorandum validated - 6 350 characters - complying with DGT norm.)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välillä Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö ja Venäjän federaation hallitus ovat neuvotelleet ja parafoineet sopimuksen Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä.
- (2) Sopimuksessa määrätään sopimuspuolten välisestä tiiviistä yhteistyöstä, joka perustuu oikeudenmukaisen ja molemminpuolisen hyödyn periaatteelle ja jonka tarkoituksena on Itämeren kaikkien hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien ja niistä riippuvaisien kantojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoito.
- (3) Sopimuksen hyväksyminen on yhteisön edun mukaista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välinen sopimus Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä.

Sopimuksen teksti on tämän asetuksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimus Euroopan yhteisöä sitovasti.

¹ Lausunto annettu [päivämäärä] (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välinen sopimus Itämeren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevasta yhteistyöstä

EUROOPAN YHTEISÖ ja VENÄJÄN FEDERAATION HALLITUS, jäljempänä 'sopimuspuolet', jotka

TOTEAVAT, että Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan vuonna 1973 tehdyn yleissopimuksen (Gdanskin yleissopimus) soveltaminen päättyi 1 päivänä tammikuuta 2007,

TUNNUSTAVAT, että sen jälkeen kun Ruotsi ja Suomi liittyivät yhteisöön 1 päivänä tammikuuta 1995 sekä Viro, Latvia, Liettua ja Puola 1 päivänä toukokuuta 2004, Latvian tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Suomen tasavallan, Viron tasavallan, Puolan tasavallan ja Liettuan tasavallan hallitusten Venäjän federaation hallituksen kanssa tekemiin Itämeren merikalastusta koskeviin kalastussopimuksiin kuuluvia osia hallinnoi yhteisö,

TUNNUSTAVAT tarpeen korvata nämä kalastussopimukset, siltä osin kuin on kyse Itämeren merikalastuksesta, ja vuoden 1973 Gdanskin yleissopimus Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välisellä uudella sopimuksella,

VAHVISTAVAT yhteisen halunsa varmistaa Itämeren kalakantojen säilyttäminen sekä pitkän aikavälin kestävä hoito ja hyödyntäminen,

NOUDATTAVAT 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräyksiä sekä hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta 4 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuksen määräyksiä,

NOUDATTAVAT Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation välisen kumppanuuden perustamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1994 tehtyä kumppanuus- ja yhteistyösopimusta, jäljempänä 'kumppanuus- ja yhteistyösopimus', ja joita ohjaa yhteinen halu tiivistää näitä suhteita,

OTTAVAT HUOMIOON Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n konferenssissa vuonna 1995 hyväksymät vastuullisen kalastuksen toimintasäännöt,

OTTAVAT HUOMIOON syyskuussa 2002 pidetyn maailman kestävän kehityksen huippukokouksen hyväksymän kestävää kehitystä koskevan Johannesburgin julistuksen,

KATSOVAT, että osa Itämeren elollisista luonnonvaroista muodostuu hajallaan olevista kannoista, jotka vaeltavat sopimuspuolten talousvyöhykkeiden välillä, sekä kohdelajeihin liittyvistä ja niistä riippuvaisista kannoista, ja että näiden kantojen tehokas säilyttäminen ja kestävä hyödyntäminen on sen vuoksi mahdollista ainoastaan sopimuspuolten välisellä kalastushoidolla koskevalla yhteistyöllä sekä valvonnalla ja määräysten täytäntöönpanolla,

TUNNUSTAVAT, että sopimuspuolet ovat sitoutuneet kehittämään kalastuksenhoitoa koskevaa ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa, joka perustuu parhaille käytettävissä oleville tieteellisille lausunnoille sekä sille, että rannikkovaltiot varmistavat asianmukaisten säilyttämisen- ja hoitotoimenpiteiden toteuttamisen elollisten luonnonvarojen säilyttämiseksi talousvyöhykkeellä 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukaisesti,

HALUAVAT jatkaa yhteistyötään asianomaisissa kansainvälisissä kalastusjärjestöissä pyrkimyksenään kaikkien kyseessä olevien kalavarojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoitaminen, ja vahvistavat sopimuspuolten aikomuksen kehittää edelleen Gdanskin yleissopimukseen sisältyviä periaatteita,

TUNNUSTAVAT tieteellisen tutkimuksen, erityisesti kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) puitteissa tehtävän tutkimuksen, merkityksen kalavarojen säilyttämiselle, kestäväälle hyödyntämiselle ja hoitamiselle ja haluavat kehittää edelleen yhteistyötä tällä alalla,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

- a) 'Sopimuspuolten talousvyöhyke' Venäjän federaation talousvyöhykettä ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden talousvyöhykkeitä;
- b) 'sopimuspuolten aluemerit' Venäjän federaation aluemerta ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden aluemeritä;
- c) 'meren elolliset luonnonvarat' käytettävissä olevia eläviä merieläinlajeja anadromiset ja katadromiset lajit mukaan luettuina;
- d) 'sopimuspuolten kalastusalukset' Venäjän federaation lipun alla purjehtivia kalastusaluksia ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia kalastusaluksia, jotka on varusteltu meren elollisten luonnonvarojen kaupallisen kalastuksen avulla tapahtuvaa hyödyntämistä varten;
- e) 'kestävä hyödyntäminen' kannan hyödyntämistä tavalla, joka ei vaaranna kannan tulevaa hyödyntämistä ja jolla ei ole kielteistä vaikutusta meriekosysteemeihin;
- f) 'hajallaan olevat kannat' kaikkia sellaisia kalakantoja, jotka vaeltavat säännöllisesti sopimuspuolten talousvyöhykkeiden rajojen yli Itämerellä;
- g) 'pyyntiponnistus' kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse joukosta aluksia, sillä tarkoitetaan joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa;

h) 'kalastuksenhoidon varovaisuusperiaate' sitä, että riittävien tieteellisten tietojen puuttumista ei käytetä perusteena lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niihin liittyvien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi.

2 artikla

Sopimuksen maantieteellinen soveltamisalue

Maantieteellisellä alueella, johon sopimusta sovelletaan, jäljempänä 'Itämeri', tarkoitetaan sisäisiä vesiä lukuun ottamatta koko Itämeren ja Belttien vesialuetta, jota rajoittaa lännessä Hasenore Headista Gniben Pointiin, Korshagesta Spodsbiergiin ja Gilbierg Headista Kulleniin kulkeva linja.

3 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä sopimusta sovelletaan alueisiin, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä määrätyn edellytyksin, sekä Venäjän federaation alueeseen.

4 artikla

Tavoitteet

1. Tämän sopimuksen tavoitteena on varmistaa sopimuspuolten välillä tiiviimpi yhteistyö, joka perustuu oikeudenmukaisen ja molemminpuolisen hyödyn periaatteelle ja jonka tarkoituksena on Itämeren kaikkien hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien ja niistä riippuvaisien kantojen säilyttäminen, kestävä hyödyntäminen ja hoito.
2. Sopimuksessa määrätään sopimuspuolten tiiviiseen yhteistyöhön liittyvät periaatteet ja menettelyt, ja sen tavoitteena on varmistaa, että Itämeren hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien ja niistä riippuvaisien kantojen hyödyntäminen luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät olosuhteet.
3. Sopimuspuolet perustavat yhteistyönsä parhaille käytettävissä oleville tieteellisille lausunnoille ja muille aiheellisille tiedoille, soveltavat varovaisuusperiaatetta ja sopivat kalastuksenhoitoa koskevan ekosysteemipohjaisen lähestymistavan kehittämisestä.

5 artikla

Yhteiset hoitotoimenpiteet

1. Kumpikin sopimuspuoli voi molemminpuolisen hyödyn periaatteen ja oman lainsäädäntönsä mukaisesti sallia toisen sopimuspuolen kalastusalusten kalastavan talousalueellaan Itämerellä.
2. Sopimuspuolet voivat vaihtaa kiintiöitä Itämerellä vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti.

3. Tämän sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi sopimuspuolet vahvistavat Itämeren hajallaan olevien kantojen hyödyntämistä koskevat toimenpiteet ottaen huomioon kohdelajeihin liittyvät ja niistä riippuvaiset lajit. Näihin toimenpiteisiin voivat sisältyä muun muassa seuraavat:
- a) Suurimmat sallitut saaliit (TAC) hajallaan oleville kannoille ja hajallaan olevien kantojen ryhmille sekä niiden jakaminen sopimuspuolten kesken. Jako perustuu kalastusmahdollisuuksien aiempaan jakautumiseen ottaen kuitenkin huomioon, että hallinnoinnin on ICES:n lausunnon mukaisesti oltava kantakohtaisempi;
 - b) hajallaan olevien kantojen kalastusta koskevat pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat;
 - c) pyyntiponnistuksen rajoittaminen; ja
 - d) tekniset toimenpiteet.
4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan määräysten täytäntöönpanoa käsitellään tämän sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetussa Itämeren kalastusta käsittelevässä sekakomiteassa.

6 artikla

Sopimuspuolten itsenäiset hoitotoimenpiteet

1. Kumpikin sopimuspuoli vahvistaa suurimmat sallitut saaliit ja pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat Itämeren muille kuin hajallaan oleville kannoille ja ottaa samalla huomioon niihin liittyvät ja niistä riippuvaiset lajit.
2. Jos tämän sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetussa Itämeren kalastusta käsittelevässä sekakomiteassa ei ole päästy sopuun aiheellisista hoitotoimenpiteistä, joita sopimuspuolet voisivat suositella viranomaisilleen, sopimuspuolet vahvistavat itsenäisiä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että tämän sopimuksen 4 artiklassa asetetut Itämeren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja niiden hyödyntämisen hallinnointia koskevat tavoitteet saavutetaan ottaen samalla huomioon kohdelajeihin liittyvät ja niistä riippuvaiset lajit.
3. Tämän artiklan 2 kohdan nojalla toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava objektiivisille tieteellisille kriteereille, eivätkä ne saa olla tosiasiallisesti tai oikeudellisesti toista sopimuspuolta syrjiviä.
4. Kumpikin sopimuspuoli voi vahvistaa Itämeren kalastusta käsittelevässä sekakomiteassa hyväksytyjen suositusten mukaisten toimenpiteiden lisäksi sellaisia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, jotka se katsoo tarpeellisiksi tämän sopimuksen 4 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
5. Kummankin sopimuspuolen talousalueellaan ja aluemerellänsä toteuttamien kalastuksensääntelytoimenpiteiden on perustuttava objektiivisille tieteellisille kriteereille ja otettava samalla huomioon kohdelajeihin liittyvät ja niistä riippuvaiset lajit, eivätkä ne saa olla tosiasiallisesti tai oikeudellisesti toista sopimuspuolta syrjiviä.

7 artikla

Lisenssien myöntäminen

1. Kumpikin sopimuspuoli vaatii, että toisen sopimuspuolen kalastusalusten kalastamisen edellytyksenä sen Itämerellä olevan talousalueen määritellyillä alueilla on lisenssi (lupa).
2. Kummankin sopimuspuolen toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat toiselle sopimuspuolelle riittävän ajoissa toisen sopimuspuolen Itämerellä olevan talousalueen määritellyillä alueilla kalastamaan oikeutettujen kalastusalusten nimet, rekisterinumerot ja muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.
3. Lisenssien myöntämistä koskevien edellytysten täytäntöönpanon on oltava tämän sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetun Itämeren kalastusta käsittelevän sekakomitean antamien suositusten mukaisia.
4. Kun sopimuspuoli saa lisenssihakemuksen (lupahakemuksen), se myöntää sovellettavan lainsäädäntönsä mukaisesti Itämerellä olevan talousalueensa määritellyillä alueilla kalastukseen vaadittavan lisenssin (luvan).

8 artikla

Säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden sekä muiden kalastusta koskevien säännösten noudattaminen

1. Kumpikin sopimuspuoli toteuttaa omien lakiansa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen kalastusalukset noudattavat toisen sopimuspuolen lainsäädännössä vahvistettuja kyseisen sopimuspuolen Itämerellä olevan talousalueen kalavarojen hyödyntämistä koskevia sääntöjä ja säännöksiä.
2. Kumpikin sopimuspuoli voi oman Itämerellä olevan talousalueensa osalta ja sovellettavan lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti toteuttaa sellaisia toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen sen varmistamiseksi, että toisen sopimuspuolen kalastusalukset noudattavat tämän sopimuksen määräyksiä.
3. Kumpikin sopimuspuoli ilmoittaa ennalta ja aiheellisella tavalla toiselle sopimuspuolelle kaikista kalastusta sääntelevistä säännöksistä ja toimenpiteistä sekä kaikista näitä säännöksiä ja toimenpiteitä koskevista muutoksista.
4. Kumpikin sopimuspuoli toteuttaa toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tämän sopimuksen määräyksiä noudatetaan sen talousalueella ja aluemerellä.

9 artikla

Valvontaa ja täytäntöönpanoa koskeva yhteistyö

Sopimuspuolet tekevät valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevaa yhteistyötä Itämerellä. Sitä varten sopimuspuolet sopivat laativansa suunnitelman valvonta- ja täytäntöönpanostrategioiden vaihtamiseksi.

10 artikla

Tarkastukset

Kumpikin sopimuspuoli hyväksyy toisen sopimuspuolen kalastustoimista vastaavien toimivaltaisten elinten sen kalastusaluksilla tekemät tarkastukset Itämerellä olevalla talousalueellaan. Kumpikin osapuoli helpottaa näitä tarkastuksia tämän sopimuksen 8 artiklassa tarkoitettujen sääntelytoimenpiteiden ja säännösten noudattamisen valvomiseksi.

11 artikla

Aluksen takavarikoiminen ja pidättäminen

1. Jos sopimuspuoli takavarikoi tai pidättää toisen sopimuspuolen aluksen, sen toimivaltaiset elimet ilmoittavat toteutetuista toimista ja niiden jälkeen asetetuista seuraamuksista viipymättä kyseisen toisen sopimuspuolen toimivaltaisille elimille diplomaattikanavia tai muita virallisia kanavia käyttäen.

2. Sopimuspuoli vapauttaa viipymättä pidätetyt kalastusalukset ja niiden miehistöt sen jälkeen kun aluksen omistaja tai tämän edustaja on maksanut kohtuullisen takuusumman tai muun vakuuden, joka on määritetty Venäjän federaation ja Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

12 artikla

Tieteellinen yhteistyö

1. Sopimuspuolet pyytävät ICES:ää antamaan Itämeren hajallaan olevia, kohdelajeihin liittyviä ja niistä riippuvaisia kantoja koskevan tieteellisen lausunnon näiden kantojen yhteisten hoitotoimenpiteiden vahvistamisen perustaksi.

2. Sopimuspuolet sitoutuvat tekemään ICES:n puitteissa tämän sopimuksen kannalta tärkeää tieteellistä tutkimusta koskevaa yhteistyötä.

3. Sopimuspuolet kannustavat tutkijoita ja asiantuntijoita tekemään yhteistyötä kummankin edun mukaisissa kalastusta ja vesiviljelyä koskevissa kysymyksissä.

13 artikla

Anadromiset ja katadromiset lajit

1. Sopimuspuolet tekevät tämän sopimuksen ja asiaa koskevien kansainvälisten järjestelyiden puitteissa yhteistyötä anadromisten ja katadromisten lajien säilyttämiseksi Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukaisesti edistääkseen näiden kantojen säilyttämistä, elvyttämistä, lisäämistä ja järkevää hoitoa Itämerellä.

2. Sen estämättä, miten sopimuksen maantieteellinen soveltamisalue määritellään tämän sopimuksen 2 artiklassa, sopimuspuolet voivat sopia laajentavansa anadromisten ja

katadromisten lajien hoitoa koskevaa yhteistyötään, ei kuitenkaan lajeihin, jotka elävät koko elinkaarensa sisäisissä vesissä.

14 artikla

Itämeren kalastusta käsittelevä sekakomitea

1. Sopimuspuolet perustavat tämän sopimuksen tavoitteiden saavuttamista varten Itämeren kalastusta käsittelevän sekakomitean, jäljempänä 'komitea'.
2. Kumpikin sopimuspuoli nimittää edustajansa ja avustavan edustajansa komiteaan ja ilmoittaa siitä toiselle sopimuspuolelle virallisten kanavien välityksellä.
3. Komitea käsittelee kaikkia tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä ja antaa sopimuspuolille suosituksia.
4. Erityisesti komitea:
 - a) tarkastelee Itämeren hajallaan olevien kantojen, kohdelajeihin liittyvien kantojen ja niistä riippuvaisien kantojen kehitystä ja dynamiikkaa sekä näitä kantoja hyödyntävää kalastusta;
 - b) valvoo sopimuksen täytäntöönpanoa, tulkintaa ja moitteetonta toimintaa, erityisesti siltä osin kuin on kyse valvontaa, täytäntöönpanoa ja tarkastuksia koskevista määräyksistä;
 - c) toimii tarvittavana yhteyselimenä kalastukseen liittyvien yhteisten asioiden käsittelyssä;
 - d) toimii tahona, jossa sovitaan kaikki erimielisyydet, joita tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta voi syntyä.
5. Komitea kokoontuu, kuten sopimuspuolet ovat sopineet, vähintään kerran vuodessa, vuoroin kummankin sopimuspuolen alueella antaakseen viranomaisille suosituksia Itämeren kyseessä olevia kalastuksia ja kantoja koskeviksi, tämän sopimuksen 5 artiklan määräysten mukaisiksi toimenpiteiksi. Komitea kokoontuu tarvittaessa ylimääräiseen istuntoon jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä.
6. Komitea perustaa tarvittaessa lisäelimiä tehtäviensä suorittamista varten.
7. Komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä ensimmäisessä kokouksessaan.

15 artikla

Sopimuspuolten väliset neuvottelut

Sopimuspuolet neuvottelevat tämän sopimuksen täytäntöönpanoa ja moitteetonta toimintaa koskevista kysymyksistä ja niiden tulkintaa tai soveltamista koskevista mahdollisista erimielisyyksistä.

16 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Sopimuspuolet tekevät yhteistyötä asianomaisissa kansainvälisissä järjestöissä kummankin edun mukaisissa kalakantojen hoitoa ja säilyttämistä koskevissa kysymyksissä, joita tällaisissa kansainvälisissä järjestöissä mahdollisesti käsitellään.

17 artikla

Rajoituslauseke

1. Mikään tämän sopimuksen määräys ei vaikuta millään tavoin kummankaan sopimuspuolen kantoihin tai näkemyksiin, kun on kyse niiden kansainvälisten kalastussopimusten mukaisista oikeuksista ja velvollisuuksista, eikä niiden kantoihin tai näkemyksiin, kun on kyse merioikeutta koskevista kysymyksistä, eikä myöskään rajoita niitä.
2. Tämä sopimus ei rajoita sopimuspuolten talousvyöhykkeiden rajaamista.

18 artikla

Voimaantulo

1. Tätä sopimusta sovelletaan väliaikaisesti sen allekirjoituspäivästä alkaen, ja se tulee voimaan, kun on saatu viimeinen kirjallinen ilmoitus siitä, että sopimuspuolet ovat saattaneet päätöksen kaikki sen voimaantulemiseksi vaadittavat sisäiset menettelyt.
2. Sopimus syrjäyttää voimaantulopäivänään seuraavat kalastussopimukset, siltä osin kuin ne koskevat Itämeren merikalastusta: Latvian tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 21 päivänä heinäkuuta 1992 allekirjoitettu kalastussopimus, Ruotsin kuningaskunnan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 11 päivänä joulukuuta 1992 allekirjoitettu kalastussopimus, Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 11 päivänä maaliskuuta 1994 allekirjoitettu kalastussopimus, Viron tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 4 päivänä toukokuuta 1994 allekirjoitettu kalastussopimus, Puolan tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 5 päivänä heinäkuuta 1995 allekirjoitettu kalastussopimus sekä Liettuan tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty ja 29 päivänä kesäkuuta 1999 allekirjoitettu kalastussopimus.

19 artikla

Sopimuksen kesto

Sopimus on aluksi voimassa kuusi vuotta sen voimaantulopäivästä. Jollei jompikumpi sopimuspuoli sano sopimusta irti ilmoittamalla asiasta viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän ensimmäisen ajanjakson päättymistä, se on voimassa aina kolme vuotta kerrallaan, jos

irtisanomisilmoitusta ei ole tehty viimeistään yhdeksän kuukautta ennen kunkin tällaisen ajanjakson päättymistä.

20 artikla

Kielet

Tehty Brysselissä/Moskovassa ... päivänä ..kuuta 2006 englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja venäjän kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen. Jos syntyy erimielisyyksiä, tämän sopimuksen englannin- ja venäjänkieliset tekstit ovat todistusvoimaisia.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.12.2006
KOM(2006) 868 slutlig

2006/0309 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

Motiv och syfte

Den 10–12 juli 2006 förhandlade Europeiska gemenskapen och Ryska federationen, och ingick, ett avtal om samarbete om fiske och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön, som paraferades den 28 juli 2006 av EG och den 7 augusti 2006 av Ryska federationen. Detta avtal skall gälla under en första period om sex år från och med dagen för dess ikraftträdande. Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna avtalet.

Kommissionen föreslår att rådet genom en förordning antar det nya avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön.

Allmän bakgrund

Förhandlingarna om ett bilateralt fiskeavtal mellan Ryska federationen och EG har en historia som går tillbaka till tiden för dåvarande Sovjetunionen 1977 sedan fiskejurisdiktionerna utsträckts till 200 nautiska mil. Trots att förhandlingarna inleddes på allvar 1988 nåddes ingen överenskommelse. 1997 uttryckte Ryska federationen sin avsikt att utsträcka avtalet till att omfatta alla sina fiskeintressen och var inte längre intresserat av att begränsa räckvidden till Östersjön. Rådet samtyckte till detta och antog ett utvidgat förhandlingsmandat i mars 2001.

I mars 2004 blev det dock nödvändigt att avbryta förhandlingarna, eftersom det verkade som om Ryska federationen inte längre var intresserat av att ingå ett allomfattande fiskeavtal.

Sedan EU utvidgats i maj 2004 vidtog Estland, Lettland, Litauen och Polen de åtgärder som behövdes för att, i enlighet med artikel 6.12 i 2003 års anslutningsakt, dra sig ur konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten (Gdanskkonventionen) antingen vid sin anslutning eller vid första möjliga tidpunkt därefter.

Eftersom Ryska federationen endast är ansvarig för omkring 5 % av fisketillgångarna i Östersjön i mycket begränsade områden kring Kaliningrad och St Petersburg och eftersom alla Östersjöns vatten för närvarande omfattas av nationell lagstiftning, har EG ansett att en internationell konvention mellan två parter är en olämplig och oproportionerlig mekanism för att förverkliga parternas skyldigheter att samarbeta i fiskeriförvaltningsfrågor. EG har därför beslutat att dra sig ur Gdanskkonventionen och har genomfört de nödvändiga förfarandena genom att sända en verbalnot från rådet till Republiken Polen, daterad den 20 december 2004. För närvarande är det bara Polen, som meddelade sitt beslut om uppsägning vid en senare tidpunkt, och Ryska federationen, som fortfarande är medlemmar i Internationella fiskerikommissionen för Östersjön (ISBFC), som inrättades genom Gdanskkonventionen, och Polens medlemskap kommer att upphöra vid utgången av 2006.

Det har ansetts att fisketillgångarna i Östersjön borde kunna förvaltas bättre genom ett

bilateralt fiskeavtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen och att avtalet för närvarande bör begränsas till att omfatta Östersjön. I enlighet med anslutningsfördragen skulle ett sådant avtal integrera de nuvarande bilaterala avtalen mellan Ryska federationen och Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen respektive Sverige i ett enda bilateralt avtal.

I slutet av 2004 samtyckte Ryska federationen till att återuppta förhandlingarna.

Det nya ramavtalet är begränsat till Östersjön. Ryska federationen har i det här skedet föredragit att inte utsträcka avtalet geografiskt till andra vatten än Östersjön. Det finns dock bestämmelser i avtalet som skulle göra det möjligt att utsträcka avtalet en gång i framtiden om båda parter uppfattar detta som önskvärt. Det skulle dock behövas ett nytt eller ändrat förhandlingsmandat för att inleda förhandlingar som skulle kunna leda till att ryska fiskefartyg fick fiskerättigheter i EG-vatten utanför Östersjön.

Syftet med det nya avtalet är att säkerställa ett nära samarbete mellan parterna på grundval av principen om rättvis och ömsesidig nytta med avsikten att i Östersjön bevara och hållbart utnyttja och förvalta alla gränsöverskridande bestånd, därmed förbundna bestånd och bestånd som är beroende av dessa. I avtalet finns bestämmelser om gemensamma förvaltningsåtgärder, licenser, förenlighet med bevarande- och förvaltningsåtgärder och fiskerilagstiftning och andra författningar, samarbete om kontroll och tillsyn, inspektioner, bordning och kvarhållande av fartyg, vetenskapligt samarbete och anadroma och katadroma arter. Samma dag som avtalet träder i kraft kommer det att ersätta nu gällande bilaterala avtal mellan medlemsstater och Ryska federationen.

För att uppnå avtalets mål skall parterna inrätta en kommitté, gemensamma kommittén för fisket i Östersjön, som skall sammanträda minst en gång om året.

Gällande bestämmelser

Gemenskapslagstiftning saknas.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Gdanskkonventionen upphör att gälla den 1 januari 2007. Det nya avtalet kommer att ersätta Gdanskkonventionen och kommer också att ersätta de existerande fiskeavtalen

mellan medlemsstater och Ryska federationen.

I enlighet med artikel I i Gdanskkonventionen skall parterna ”nära samarbeta i syfte att bevara och föröka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och att erhålla en optimal avkastning av dem samt särskilt utöka och samordna undersökningar i dessa hänseenden”.

Vidare var enligt artikel IX i Gdanskkonventionen IBFSC:s (fiskerikommissionen för Östersjön) uppgift att samordna förvaltningen av de levande tillgångarna i Östersjön ”genom att samla in sammanställa och disseminera statistiska data, exempelvis i fråga om fångst, fiskeansträngningar och annat”.

Effekten av det nya avtalet kommer att bli att upprätthålla detta nära samarbete mellan gemenskapen och Ryska federationen på grundval av principen om rättvis och ömsesidig nytta med syftet att i Östersjön bevara och hållbart utnyttja och förvalta alla gränsöverskridande bestånd, därmed förbundna bestånd och bestånd som är beroende av dessa.

I detta sammanhang kommer den nya gemensamma fiskerikommissionen för Östersjön JBSFC (Joint Baltic Sea Fisheries Committee) att bli ett viktigt forum för att behandla de årliga framställningarna om vetenskapliga rekommendationer när det gäller tillståndet för fiskbestånden i Östersjön och rekommendationer om fiskeriförvaltning från gemenskapen och Ryska federationen till Internationella havsforskningsrådet (ICES). Denna uppgift har tidigare utförts av IBSFC.

Avtalet kommer inte att medföra några förändringar i strukturen på gemenskapens nuvarande Östersjöflotta eller det sätt som de gemensamma bestånden förvaltas på. Det fastställs inte heller några förändringar i gemenskapens andel av den avgift som skall betalas till ICES för framställningen om vetenskapliga rekommendationer, för närvarande 90,04 % av totalbeloppet.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet med det föreliggande förslaget är att förordningen skall vara den rättsliga grunden för ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön.

- **Rättslig grund**

Artikel 37 i EG-fördraget jämförd med artikel 300.2 och artikel 300.3 första stycket.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget rör ingående av ett internationellt avtal.

Ej tillämpligt.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Förslaget rör ingående av ett internationellt avtal.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

(Explanatory memorandum validated - 6 350 characters - complying with DGT norm.)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering har förhandlat fram och paraferat ett avtal om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön.
- (2) I avtalet finns bestämmelser om ett nära samarbete mellan parterna på grundval av principen om rättvis och ömsesidig nytta, med syftet att i Östersjön bevara och hållbart utnyttja och förvalta alla gränsöverskridande bestånd, därmed förbundna bestånd och bestånd som är beroende av dessa.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer denna förordning.

¹ Yttrandet avgivet den [datum] (ännu inte offentliggjort i EUT).

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för gemenskapen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering om samarbete om fisket och om bevarande av marina levande tillgångar i Östersjön

EUROPEISKA GEMENSKAPEN och RYSKA FEDERATIONENS REGERING (nedan kallade ”parterna”),

SOM ÄR MEDVETNA om att konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten (Gdanskkonventionen) av 1973 upphör att gälla den 1 januari 2007,

SOM ÄR INFÖRSTÅDDA MED ATT vissa delar av fiskeavtalen om havsfiske i Östersjön, som de respektive regeringarna i Republiken Lettland, Konungariket Sverige, Republiken Finland, Republiken Estland, Republiken Polen och Republiken Litauen har ingått med Ryska federationens regering efter Sveriges och Finlands anslutning till gemenskapen den 1 januari 1995 och efter Estlands, Lettlands, Litauens och Polens anslutning den 1 maj 2004, nu är gemenskapens ansvar,

SOM ÄR INFÖRSTÅDDA MED ATT det är nödvändigt att, i den mån som dessa avtal rör havsfiske i Östersjön, ersätta dem och Gdanskkonventionen av 1973 med ett nytt avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationens regering,

SOM BEKRÄFTAR sin gemensamma önskan att säkerställa bevarande, hållbar förvaltning och hållbart utnyttjande på lång sikt av fiskbestånden i Östersjön,

SOM VÄGLEDTS AV bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd av den 4 december 1995,

SOM VÄGLEDTS AV avtalet om partnerskap och samarbete om upprättande av ett partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, av den 24 juni 1994, nedan kallat ”partnerskapsavtalet” och som hyser en gemensam önskan att fördjupa dessa förbindelser,

SOM TAR HÄNSYN TILL uppförandekoden för ansvarsfullt fiske som antogs av FN:s jordbruks- och livsmedelsorganisations råd vid FAO-konferensen 1995,

SOM TAR HÄNSYN TILL Johannesburgdeklarationen om hållbar utveckling som antogs vid världstoppmötet om hållbar utveckling i september 2002,

SOM BEAKTAR att vissa marina levande tillgångar i Östersjön utgörs av gränsöverskridande bestånd som vandrar mellan parternas exklusiva ekonomiska zoner och av därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa och att effektivt bevarande och hållbart utnyttjande av dessa bestånd därför endast kan komma till stånd genom samarbete mellan parterna när det gäller förvaltning av fisket samt kontroll och tillsyn,

SOM FÖRKLARAR att parterna är förpliktade att utveckla en ekosystemsbaserad förvaltning av fisket baserad på bästa tillgängliga vetenskapliga rekommendationer och på respekt för kuststatens plikt att vidta lämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder för att bevara de levande tillgångarna i den exklusiva ekonomiska zonen i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982,

SOM ÖNSKAR fortsätta sitt samarbete i lämpliga internationella fiskeorganisationer med syftet att i samverkan bevara, hållbart utnyttja och förvalta alla relevanta fisketillgångar och som bekräftar sin avsikt att fortsätta utveckla de principer som ingår i Gdanskkonventionen,

SOM ERKÄNNER betydelsen av forskning om bevarande, hållbart utnyttjande och hållbar förvaltning av fisketillgångarna, särskilt inom ramen för Internationella havsforskningsrådet (ICES), och som även önskar främja ytterligare samarbete på det här området,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta avtal avses med

- a) *parternas exklusiva ekonomiska zon*: Ryska federationens exklusiva ekonomiska zon respektive Europeiska gemenskapens medlemsstaters exklusiva ekonomiska zoner,
- b) *parternas territorialvatten*: Ryska federationens territorialvatten respektive Europeiska gemenskapens medlemsstaters territorialvatten,
- c) *marina levande tillgångar*: marina levande arter inklusive anadroma och katadroma arter,
- d) *parternas fiskefartyg*: fiskefartyg under Ryska federationens flagg respektive fiskefartyg under Europeiska gemenskapens medlemsstaters flagg, i båda fallen utrustade för kommersiellt fiske efter marina levande tillgångar,
- e) *hållbart utnyttjande*: utnyttjande av ett bestånd på ett sådant sätt att det framtida utnyttjandet av beståndet inte kommer att hotas och inte får en negativ inverkan på de marina ekosystemen,
- f) *gränsöverskridande bestånd*: bestånd som regelmässigt vandrar över gränserna mellan parternas exklusiva ekonomiska zoner i Östersjön,
- g) *fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet; för en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av alla de enskilda fiskefartygens fiskeansträngningar,
- h) *försiktighetsprincipen i fiskeriförvaltningen*: principen att avsaknad av tillförlitliga vetenskapliga rön inte får vara ett skäl att skjuta upp eller avstå från att vidta

förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa och dessa arters livsmiljö.

Artikel 2

Geografiskt tillämpningsområde

Det geografiska område, där detta avtal skall gälla, nedan kallat "Östersjön", omfattar allt vatten i Östersjön och Bälten, bortsett från inre vatten, som i väster begränsas av en linje från Hasenøre Hoved till Griben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.

Artikel 3

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall gälla dels på de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt i enlighet med de villkor som fastställs i fördraget och, dels på Ryska federationens territorium.

Artikel 4

Syfte

1. Syftet med avtalet är att säkerställa ett nära samarbete mellan parterna grundat på principen om rättvis och ömsesidig nytta med avsikten att i Östersjön bevara och hållbart utnyttja och förvalta alla gränsöverskridande bestånd, därmed förbundna arter och arter som är beroende av dessa.
2. I avtalet fastställs principer och förfaranden för ett nära samarbete mellan parterna med syftet att säkerställa att utnyttjande i Östersjön av gränsöverskridande bestånd, därmed förbundna arter och arter som är beroende av dessa, sker i former som garanterar hållbara ekonomiska, miljömässiga och sociala förhållanden.
3. Parterna skall grunda sitt samarbete på bästa tillgängliga vetenskapliga rekommendationer och på andra relevanta uppgifter; de skall tillämpa försiktighetsprincipen och skall enas om att utveckla en ekosystemsbaserad fiskeriförvaltning.

Artikel 5

Gemensamma förvaltningsåtgärder

1. På grundval av principen om ömsesidig nytta och i enlighet med sin egen lagstiftning får en part låta fiskefartyg från den andra parten fiska i den förstnämnda partens exklusiva ekonomiska zon i Östersjön.
2. Parterna får utväxla kvoter i Östersjön med varandra.

3. För att uppnå syftet med avtalet skall parterna vidta åtgärder för att styra utnyttjandet av de gränsöverskridande bestånden i Östersjön och då även ta hänsyn till därmed förbundna arter och arter som är beroende av dessa bestånd. Sådana åtgärder kan bland annat avse följande:
 - a) Total tillåten fångstmängd för gränsöverskridande bestånd och grupper av gränsöverskridande bestånd och tilldelningar till parterna. Tilldelningarna skall baseras på den historiska fördelningen av fiskemöjligheterna med hänsyn tagen till behovet att ha en mera beståndsspecifik förvaltning i enlighet med rekommendationerna från ICES.
 - b) Långsiktiga förvaltningsplaner för fiske efter gränsöverskridande bestånd.
 - c) Begränsning av fiskeansträngningen.
 - d) Tekniska åtgärder.
4. Genomförande av åtgärder enligt bestämmelserna i punkterna 1–3 skall behandlas i den gemensamma kommitté för fisket i Östersjön som avses i artikel 14.

Artikel 6

Autonoma förvaltningsåtgärder

1. Varje part skall fastställa totala tillåtna fångsmängder och långsiktiga förvaltningsplaner för bestånd i Östersjön som inte är gränsöverskridande och då även ta hänsyn till förbundna arter eller arter som är beroende av dessa bestånd.
2. Om det inte har varit möjligt att i gemensamma kommittén för fisket i Östersjön enligt artikel 14, enas om vilka lämpliga förvaltningsåtgärder som skall föreslås för de respektive myndigheterna, skall vardera parten vidta autonoma åtgärder för att se till att de syften som anges i artikel 4 uppnås, när det gäller styrningen av utnyttjandet och bevarandet av marina levande tillgångar i Östersjön med hänsyn tagen till förbundna och beroende arter.
3. Åtgärder som vidtas enligt punkt 2 skall grundas på objektiva vetenskapliga kriterier och skall varken i praktiken eller i lagstiftning utgöra diskriminering av den andra parten.
4. Utöver de rekommendationer till åtgärder som gemensamma kommittén för fisket i Östersjön antar får vardera parten vidta sådana åtgärder för bevarande och förvaltning som den bedömer nödvändiga för att uppnå de syften som anges i artikel 4.
5. De regleringsåtgärder för bevarande som endera parten vidtar inom sin exklusiva ekonomiska zon och på sitt territorialvatten skall vara grundade på objektiva vetenskapliga kriterier med hänsynstagande till förbundna och beroende arter och skall varken i praktiken eller i lagstiftning utgöra diskriminering av den andra parten.

Artikel 7

Licenser

1. Vardera parten skall kräva att fiske med fiskefartyg från den andra parten i specificerade områden i den egna exklusiva ekonomiska zonen i Östersjön får ske endast med licens (tillstånd).
2. Den behöriga myndigheten hos vardera parten skall i god tid meddela den andra parten namn, registreringsnummer och andra relevanta upplysningar för de fiskefartyg som har rätt att bedriva fiske i de specificerade områdena i den andra partens exklusiva ekonomiska zon i Östersjön.
3. Villkoren för utfärdande av licens skall stämma överens med de rekommendationer som antagits av den gemensamma kommitté för fisket i Östersjön som avses i artikel 14.
4. När en part har mottagit ansökan om licens (tillstånd) skall den, i enlighet med sin tillämpliga lagstiftning, utfärda den licens (det tillstånd) som krävs för fiske i de specificerade områdena i dess exklusiva ekonomiska zon i Östersjön.

Artikel 8

Förenlighet med bevarande- och förvaltningsåtgärder och med annan fiskerilagstiftning

1. Vardera parten skall i överensstämmelse med sina egna lagar och andra författningar vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att deras fiskefartyg iakttar bevarandeåtgärder och bestämmelser som finns i den andra partens lagstiftning om utnyttjande av fisketillgångarna i den andra partens exklusiva ekonomiska zon i Östersjön.
2. Vardera parten får, när det gäller den egna exklusiva ekonomiska zonen i Östersjön, vidta de åtgärder i enlighet med tillämplig lagstiftning och internationell rätt som behövs för att se till att bestämmelserna i det här avtalet följs av den andra parten.
3. Vardera parten skall i förväg och på lämpligt sätt underrätta den andra parten om sådana bestämmelser och åtgärder för reglering av fisket samt om eventuella ändringar av dessa bestämmelser och åtgärder.
4. Vardera parten skall vidta de åtgärder som behövs för att se till att bestämmelserna i det här avtalet följs i den egna exklusiva ekonomiska zonen och på dess territorialvatten.

Artikel 9

Samarbete om kontroll och tillsyn

Parterna skall samarbeta om kontroll och tillsyn i Östersjön. Parterna är överens om att i det syftet fastställa en plan för utbyte av kontroll- och tillsynsstrategier.

Artikel 10

Inspektioner

Vardera parten skall tillåta att inspektioner utförs på de egna fiskefartygen av behöriga organ från den andra parten som har ansvar för fisket i den andra partens exklusiva ekonomiska zon

i Östersjön. Vardera parten skall underlätta inspektioner som görs i syfte att övervaka efterlevnaden av de regler och bestämmelser som avses i artikel 8.

Artikel 11

Bordning och kvarhållande av fiskefartyg

1. Vardera partens behöriga myndigheter skall i händelse av bordning eller kvarhållande av fiskefartyg från den andra parten omedelbart underrätta den partens behöriga myndigheter om detta genom diplomatiska eller andra officiella kanaler och om eventuella påföljder som har fastställts.

2. De behöriga myndigheterna skall frisläppa fiskefartyg och besättningar som har bordats och kvarhållits så snart ett skäligt borgensbelopp eller annan säkerhet, fastställd i enlighet med lagstiftningen i Ryska federationen eller medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen, har ställts av fartygets ägare eller dennes ombud.

Artikel 12

Vetenskapligt samarbete

1. Parterna skall av ICES begära vetenskapliga rekommendationer för gränsöverskridande bestånd i Östersjön och därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa för att få underlag för beslut om gemensamma förvaltningsåtgärder för dessa bestånd.

2. Parterna förbinder sig att inom ramen för ICES samarbeta för att bedriva vetenskaplig forskning av betydelse för det här avtalet.

3. Parterna skall uppmuntra samarbete mellan forskare och experter i fiskerifrågor av ömsesidigt intresse, inklusive vattenbruksfrågor.

Artikel 13

Anadroma och katadroma arter

1. Parterna skall inom ramen för det här avtalet och relevanta internationella avtal samarbeta för att bevara anadroma och katadroma arter i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention i syfte att verka för bevarande, återställande, förökning och rationell förvaltning av dessa bestånd i Östersjön.

2. Utan hinder av vad som sägs om det geografiska tillämpningsområdet enligt artikel 2 i detta avtal får parterna komma överens om att utvidga samarbetet om förvaltningen av anadroma och katadroma arter, med uteslutande av sådana arter som har hela livscykeln förlagd till en parts inre vatten.

Artikel 14

Gemensamma kommittén för fisket i Östersjön

1. För att uppnå målen med detta avtal skall parterna inrätta en gemensam kommitté för fisket i Östersjön (nedan kallad "kommittén").
2. Vardera parten skall utse en företrädare och en biträdande företrädare i kommittén och genom officiella kanaler underrätta den andra parten om detta.
3. Kommittén skall behandla alla frågor som gäller tillämpningsområde och genomförande av detta avtal och lämna rekommendationer till parterna.
4. Kommittén skall bland annat
 - a) undersöka utveckling och dynamik för gränsöverskridande bestånd och därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa i Östersjön och fisket efter dessa bestånd,
 - b) övervaka avtalets genomförande, tolkning och funktion, särskilt när det gäller bestämmelserna om kontroll, tillsyn och inspektion,
 - c) svara för de nödvändiga kontakterna i fiskefrågor av gemensamt intresse,
 - d) tjäna som forum för uppgörelser i godo av tvister som kan uppkomma om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.
5. Kommittén skall enligt parternas överenskommelse sammanträda minst en gång om året, omväxlande på respektive parts territorium, med uppgiften att till respektive myndigheter lämna rekommendationer till åtgärder enligt artikel 5 för relevant fiske och relevanta bestånd i Östersjön. Kommittén skall hålla extraordinära sammanträden om en av parterna begär det.
6. Kommittén skall om behov föreligger inrätta särskilda organ för att utföra vissa av kommitténs uppgifter.
7. Kommittén skall fastställa sin arbetsordning vid det första sammanträdet.

Artikel 15

Samråd mellan parterna

Parterna skall samråda i frågor om detta avtals genomförande och funktion eller vid tvist om avtalets tolkning eller tillämpning.

Artikel 16

Internationellt samarbete

Parterna skall samarbeta i relevanta internationella organ i frågor om förvaltning och bevarande av gemensamt intresse som dessa organ behandlar.

Artikel 17

Förbehåll

1. Inget som sägs i det här avtalet skall på något sätt påverka någondera partens ställningstaganden eller uppfattningar när det gäller deras rättigheter eller skyldigheter enligt internationella fiskeavtal eller ställningstaganden eller uppfattningar i anslutning till FN:s havsrättskonvention.
2. Detta avtal påverkar inte avgränsningen av parternas exklusiva ekonomiska zoner.

Artikel 18

Ikraftträdande

1. Avtalet skall tillämpas interimistiskt från och med den dag det skrivs under och skall träda i kraft samma dag som den senaste skriftliga underrättelsen tas emot om att parterna har fullgjort de förföranden som krävs för att avtalet skall träda i kraft.
2. Samma dag som avtalet träder i kraft skall det ersätta följande avtal i den mån dessa berör havsfiske i Östersjön: fiskeavtalen mellan Republiken Lettland och Ryska federationens regering av den 21 juli 2002, mellan Konungariket Sverige och Ryska federationens regering av den 11 december 1992, mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering av den 11 mars 1994, mellan Republiken Estlands regering och Ryska federationens regering av den 4 maj 1994, mellan Republiken Polens regering och Ryska federationens regering av den 5 juli 1995 och mellan Republiken Litauens regering och Ryska federationens regering av den 29 juni 1999.

Artikel 19

Avtalets varaktighet

Detta avtal skall gälla under en första period om sex år från och med dagen för dess ikraftträdande. Såvida inte avtalet sägs upp av någon av parterna genom uppsägning minst nio månader före utgången av sexårsperioden, skall det förlängas med ytterligare perioder om tre år, under förutsättning att det inte sägs upp minst nio månader före utgången av en sådan treårsperiod.

Artikel 20

Språk

Utfärdat i Bryssel/Moskva den 2006 på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovenska, slovakiska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och ryska, vilka alla texter är lika giltiga. I händelse av tvist skall de engelska och ryska texterna av detta avtal gälla.